

Pek çok kardeşimiz İsmailağa camiine girmekten çekindiğini, sanki orda kendisine baskı yapılacağını, zorla kıyafeti değiştirileceğini ve daha başka hususlarda tesir altında bırakılacağını düşünerek uzak durmaya çalıştıklarını söyler. Buna benzer bir husus bizim de başımızdan geçti. 1972-73 senelerinde Çarşamba semtine gelmiş İstanbul İmam Hatip okulu 3. sınıfına devam etmekteydim. O zamandan 1978 senesine kadar bir kere olsun İsmailağaya girmemiştım ve hiç merak ta etmemiştim, acaba niye? Bunu sonraları anladım.

İmam hatip ten mezun olduktan sonra üniversiteye başladık, okulda bazı yeni arkadaşlar ile tanıştık, her biri bir değişik cemaatten bahsediyordu. Bu arada İsmailağanın da ilmi vasıfları zikrediliyordu. Ben orda oturduğum halde bunları bilmiyordum, acaibime gitti, biraz düşündüm hatırıma şu geldi: Bir cuma günü, İmam hatipten iki arkadaşımız cuma namazına İsmailağa'ya gitmişler ve orda namaz ve hutbe uzun sürdüğünden geç geldiler. Öğretmenler bu iki arkadaşımızı azarladı ve bir daha oraya gidilmemesini tenbih ettiler. Bu korku ile mezun olana kadar oraya yanaşmadık. Halbu ki iş öyle değil, İsmailağada ilim arapça ve Kur'an eğitimi daha mükemmel, İmam hatip de o kadar değildi. Okulumuzdaki din öğretmenleri bile bizim üniversiteye gitmemizi öğretmen veya mühendis ve benzeri dalları seçmemizi tenbih ediyorlardı. Hiç birinin imam hatip olun, alim olun dediğini duymadım. Ama ismailağa cemaatine dahil olduktan sonra İmam hatiplilerin aleyhine konuşulduğunu da işitmedim, sadece ordan mezun olanların imamlık yapmadan evvel dışardan eğitim almalarının iyi olacağını söylüyorlardı. Demekki yanlışlık dışarda imiş. Üniversiteli arkadaşların etkisiyle başka cemaatlere uğramış olduk fakat hiç birisi bizi tatmin etmedi. Çarşambadaki ihvanlar ile bazı yerlerde görüşme karşılaşma olunca onların cana yakın hoş sohbetli olduklarını hissettim. Denildiği gibi peşin fikirli değillerdi. Bir kaç defa namazlara giderek alıştık, daha sonraları heveslendirdiler ve nasib oldu.

Fakat bazı kardeşlerimizin başına gelen uygunsuz şeyleri de işitiyorduk. Kimini saftan geri çıkartanlar, kimine zorla takke giydirenler, kimini Efendi Hazretleriyle görüştürmeyenler de vardı. Ama nasibi olan illa hedefine ulaşır, bozukluklara bakarak manevi yoldan mahrum kalmaz.

İsmailağaya Girmekte Tereddüt

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 30 Temmuz 2008 15:11 - Son Güncelleme Cuma, 01 Ağustos 2008 14:53

☐☐☐ *Mescidi Nebeviye gelen bir bedevi mescidin içerisine çışini yaptı. Bütün ashab onun üzerine yürüdüler. Efendimiz s.a.v.:*

- *dokunmayın ona, üzerine bir kova su dökün, siz kolaylaştırmak için geldiniz zorlaştırmak için değil, buyurarak duruma müdahale etti. Şimdi de aynıdır, her cemaatin içinde noksan olan veya kötü niyetli olan bulunabilir. Biz Allah için gelelim.* ☐

☐